

22 И сички те мѠ свидѣ-
тельствваха, и чѠдехасе на
благодѣтните словеса, кой-
то излѣзеха изъ оуста та
мѠ, и говореха: не ѣ ли тоа
свнѠ ІѠсифовъ;

23 И рече имъ: безъ сомнѣ-
нїе ще ми речете тѣа при-
тча: врачъ, ищѣлїсе самъ:
Ѡнїа (работы) што чѠхме
че вѠдоха въ КапернаѠмъ,
сотвори ги и тѣка въ Ѡте-
чество то си.

24 И рече: истина ви го-
воримъ, зашо никои про-
рокъ не ѣ прїатенъ въ Ѡ-
течество то си.

25 И истина ви дѠмамъ:
многи вдовицы кѣха въ и-
лїевнїе дни въ роджтѣ Ис-
раїлевъ, когато се заключи
некѠ то три години, и
шестъ мѣсацы, до тѣлко
што вѠдѣ глѣдъ голѣмъ
по сичка та землѣ:

26 И ни кѣ ѣднѠ Ѡ ни хъ
не вѠдѣ прѣтенъ Илїа, ток-
мо кѣ сарѣпта сїдѠнска та,
кѣ женѠ вдовица.

27 И мнозина прокажени
кѣха въ дни те на-вѣссѣа
пророка въ роджтѣ Исраї-
левъ, и ни ѣдинъ Ѡ ни хъ
се Ѡчисти, токмѠ НеемѠнъ
еврїанинъ.

28 И сички те, што кѣха
въ соборище то испланиха-
се съ гнѣвъ, като чѠха тѣа
дѠмъ.

29 И станѣха та го испж-

дїха вжнъ изъ градтѣ: и
завѣдоха го до вѣрхатѣ на-
гора та, на коато градѠ ни-
хенъ кѣше направенъ, за да
го свѣторѣсатъ на долѣ.

30 Но тои замина посрѣдъ
нихъ и Ѡидѣ си.

31 И слѣзе въ КапернаѠмъ,
който ѣ градъ Галїлѣйскїй:
и оучеше ги въ сѣкѣты те.

32 И чѠдеха мѠ се на оу-
ченїе то, зашто слово то
мѠ бѣше съ власть.

33 И въ соборище то бѣше
нѣкой человекъ, който
имаше дѠхъ вѣсовскїй не-
чїстѣ: и извѣкасе съ го-
лѣмъ глѣсъ,

34 И рече: Ѡстави, Ѡ И-
сѣе Назаранине, што имашъ
ты мешѠвина съ насъ; до-
шѣлъ си да ны погѣбишъ;
знѠмъ те кой си: стѣи
Бжїи.

35 И Исѣсъ мѠ запрети, и
рече: мжкни, и излѣзни
изъ негѠ, и като го фжри
долѣ вѣсо, излѣзна изъ
негѠ, и нишо не го повреди.

36 И вѠдѣ страхъ на сич-
ки те: и разговѠрахасе: по
междѠ си, и говореха: каквѠ
ѣ тѣа работѠ; зашо гѠсъ
власть и сила повѣлава на
нечїсти те дѠхове, и излѣ-
затъ;

37 И излѣзеше глѣсъ за
него по сѣкое мѣсто на-
Ѡнѣа страна.

38 И като стана Ѡ собѠ-